

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 1*

Akadska god. 2006./07.

Studentica: Majda Čuvic

**«ANALITIČNOST KAO ISTRAŽIVAČKA VJEŠTINA»
(metodološki esej)**

*recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
asist. Zorana Šuljug (Filozofski fakultet u Splitu)*

*Esej je recenziran 01.02.2007. i prema Odluci Povjerenstva za izdavačku djelatnost
Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, donesenoj dana 10.04.2007., postavljeno na
www.ffst.hr (službenoj WEB stranici Filozofskog fakulteta u Splitu)*

Analitičnost je vrlo radikalna i specifična istraživačka vještina. Sastavni je dio svakog istraživačkog procesa. Ona „dijeli“ istraživački proces na pojedine komponente, koje pak ne smiju biti strogo fragmentirane. Te su komponente po svom sadržaju zasebne, ali ipak i dovoljno blizu istraživačkog cilja da zajedno tvore cjelinu.

Razlikujemo nekoliko strategija analitičnosti koje upotpunjuju istraživački proces. To su, na primjer, analize životnih priča, konverzacijska analiza i diskurs, analize mjesta i prostora, analize konteksta događaja i slično. Istraživači smatraju da u istraživanju bilo koje vrste nije poželjno koristiti isključivo jednu analitičku strategiju. Razlog takvoga mišljenja i uvjerenja je izbjegavanje jednostranosti istraživačkog procesa. Drugim riječima, rezultati istraživanja su vjerodostojniji ukoliko se predmet istraživanja sagleda i analizira iz više analitičkih perspektiva. Na taj se način “dublje” i svestranije može promotriti istraživačev rad.

Nadalje, istraživači-analitičari smatraju da je svaku priču, govor ili kontekst poželjno tretirati kao bilo koji drugi fenomen. Stoga je analitičnost u pravom smislu riječi

vještina. Naime, ona je potrebna da bi se jedan društveni fenomen „sagledao“ i analizirao sa više strana i iz više istraživačkih perspektiva. A nakon toga je opet potrebna vještina da bi se sve te slične ili različite perspektive integrirale u jedno mišljenje, jedan dojam ili jedan rezultat. To je bogatstvo analitičnosti. Diferencira, klasificira, a u isto vrijeme i spaja.

Sama riječ “analiza” asocira na pomisao da takvom istraživačkom aspektu “ništa ne može promaknuti”. Dakle, omogućuje istraživaču/-ici sadržajnije promišljanje fenomena, ne ostavljajući za sobom ništa neprovjereno i nepoznato. On nosi u sebi istinsku vještinu, vještinu spoznaje i stvaranja.